

TRỜI XANH (*)

Thơ

(*) Theo bản in năm 1960 của Nhà xuất bản Văn học.

... Không! Tương lai trời xanh
Trời xanh đương mở và không gian đương lạnh lốt
Những tiếng chim đầu tiên buổi sáng
Những giọt sương đầu tiên óng ánh.

CỬU LONG GIANG TA ƠI

Ngày xưa ta đi học
Mười tuổi thơ nghe gió thổi mùa thu
Mắt ngẩng lên trông bản đồ rục rờ
Như đồng hoa bỗng gặp một đêm mơ.

Bản đồ mới tường vôi cũng mới
Thầy giáo lớn sao, thước bảng cũng lớn sao
Gậy thần tiên và cánh tay đạo sĩ
Đưa ta đi sông núi tuyệt vời.

Tim đập mạnh hồn ngây không sao hiểu
Mê Kông sông dài hơn hai ngàn cây số mộng mênh
Nguồn tự Trung Hoa có Vạn Lý Trường Thành
Có Hy Mã Lạp Sơn Động Đình hồ Tây du Thủy hử
Mê Kông chảy
Cây lao đá đỏ
Lan hoang dứa mật thông nhựa lên hương
Những trưa hè ngun ngút nắng Trường Sơn
Ngâm nghĩ voi đi
Thác Khôn cười trắng xóa
Rừng Lào Miên rộng quá
Dân Lào Miên mến yêu
Xôi nếp nước trong sẵn sàng chia bạn đôi.

Ta đi... bản đồ không nhìn nữa...
Sáng mùa thu lại còn bướm với trời xanh
Trúc đào tươi chim khuyên rĩa cánh sương đọng long lanh
Ta cởi áo lội dòng sông ta hát
Mê Kông chảy Mê Kông cũng hát
Rừng núi lùi xa
Đất phẳng thở chan hòa.
Sóng tỏa chân trời buồm trắng.
Nam Bộ
Nam Bộ
Chín nhánh Mê Kông phù sa nổi vàng
Ruộng bãi Mê Kông trồng không hết lúa
Bến nước Mê Kông tôm cá ngọp thuyền
Sầu riêng thơm dậy đất Thủ Biên
Suối mát dội trong lòng dừa trầu quả.

Mê Kông quặn đẽ
Chín nhánh sông vàng
Nông dân Nam Bộ gối đất nằm sương
Mồ hôi vã bãi lầy thành đồng lúa
Thành những tên đọc lên nước mắt đều muốn ứa
Những Hà Tiên, Gia Định, Long Châu
Những Gò Công, Gò Vấp, Đồng Tháp, Cà Mau
Những mặt đất
Cha ông ta nhắm mắt
Truyền cháu con không bao giờ chia cắt.

*
* *

Ta đã lớn
 Thày giáo già đã khuất
 Thước bảng to nay thành cán cờ sao
 Những tên làm man mác tuổi thơ xưa
 Đã thấm máu của bao hồn bất tử
 Những Minh Khai, Hà Huy Tập, Lê Hồng Phong,
Trần Phú

Những bông hoa DÂN TỘC ANH HÙNG
 Mười sáu tuổi xanh xanh
 Em Đuốc sống đốt mình phá tan kho đạn giặc
 Võ Thị Sáu vành răng cắn chặt
 Giữ trung trinh cho đến phút cuối cùng
 Đạn giặc xuyên lỗ chỗ ngực măng non
 Đỏ thắm nụ cười
 Chào Bác Hồ và Việt Nam bất diệt.

Đêm nay
 Cửu Long Giang vẫn âm vang sóng cát
 Sao khuya lấp lánh
 Lửa chài thức sáng, nhịp hát hò ơ
 Đồng Tháp xa đưa những tiếng mẹ ru
 Hồ Chí Minh thành ca dao bát ngát...

1955

NGHE CHÚNG EM ĐÂY

Nghe chúng em đây
Nhi đồng Việt Nam
Bước chân lên đường
Chúng em hát vang
Sách học đầy tay
Ban ngày mở rộng
Ban ngày xưa kia
Bao nhiêu cay đắng...

*

* *

Chúng em chín tuổi
Ngân ấy ban ngày
Giặc muốn cướp đi
Cha em đi cày
Giữa đồng trắng nước.
Giặc muốn cướp đi
Mẹ em làm cỏ
Trong ruộng lúa lên.
Giặc muốn cướp đi
Nắng trưa vông đưa bà ngủ
Mắt đen em nhỏ nghe vông làm thơ.
Giặc muốn cướp đi
Những đường mưa tầm xuân gai nở
Trống chèo rung em tìm chị cùng đôi.

Giặc muốn cướp đi
 Những trường làng cổng mới ngói tươi
 Hoa gạo thắm chúng em chào cờ yêu dấu.
 Giặc muốn cướp đi
 Những ngày đông nắng ấm
 Bến nước cười reo phiên chợ đợi chờ
 Lợn kêu gà gáy chó cắn u ơ
 Hàng tò he rực rỡ, bác kẹo kéo ngâm nga
 Những hòm ảnh rung chuông
 Năm châu hiện với các đô thành kỳ ảo.

Ban ngày
 Những ban ngày bùng dậy
 Có mặt trời lên
 Có mây trắng nở
 Có lá tre reo
 Có heo may rải đồng
 Có sơn ca líu ríu tầng không
 Có sóng nước
 Có lúa thơm...
 Sao lại có khói tuôn?
 Sao lại có lửa cháy?
 Sao lại có những tên ma quái
 Những Mèo đen Khạc lửa Vua rắn¹
 Cửa đế quốc găm lên
 Đòi uống máu nhai xương trên thân người hiền hậu.

1. Tên các thứ máy bay của đế quốc.

*

* *

Chúng em lớn giữa những ban ngày chảy máu
Chân tập đi
Tay men lưng mẹ như vịn lấy địa cầu
Tập gọi yêu thương
Tập ca chiến đấu
Tập hát cần lao
Đường khuya đi học
Chúng em nhịp bước đếm trời sao
Quên gió bắc trường xa bụng đói
Đèn dầu vắn nhỏ mắt cay nhoi nhoi
Chữ thân tiên càng phới phới trong hồn
Túi sách đầy sao áp bầu má nóng ngủ chung
Cùng súng gỗ đêm đêm cười mơ bên vú mẹ.
Bộ đội ơi! Các anh bước bé
Cho chúng em đi theo đi theo.
Chị văn công ơi múa nữa
Chúng em múa cùng.
Ổ trứng ơi mau nở
Mừng Bác, quà thương binh
Và không gian ơi rộng nữa
Tuổi xuân mai tươi bao chuyện anh hùng...

*

* *

Nghe chúng em đây
Nhi đồng Việt Nam
Bước chân lên đường

Chúng em hát vang
Sách học đầy tay
Ban ngày mở rộng
Ban ngày từ đây
Nguồn nguồn vui sướng...

1954-1955

HỒNG HÀ TÊN CON DÒNG SÔNG YÊU DẤU

Hồng Hà
Ngẩng trán lên
Cha hôn.
Nước sa đã về
Vải thiều đã đỏ
Bãi ngô ngả rạp
Gió tây chảy vàng đồng lúa
Mây đen Tam Đảo gọi gió chiều hôm
Lô, Thao thác réo ghềnh sôi
Biển Đông chớp nhói lửa chài chông chên.

Mẹ đẻ con
Mùa ấy
Tên con tìm đặt
Ngay khi thai nghén
Vú nhỏ nổi gai
Bụng nhỏ căng tròn
Mặt vàng vất những buổi chiều nhớ sốt
Trong thịt xương một xương thịt mang hồn.

Cha đón con
Đêm ấy

Áo cũ bọc che
Sao khuya vời vợi trên đầu
Canh khuya đất thổ
Trái đất từ đây trên tay cha ôm giữ
Có tên con và những nguồn thơ.

Hồng Hà

Tên con

Dòng sông chảy miết
Giữa đôi bờ đói rét.
Dòng sông vang dội
Những nức nở khổ nghèo.
Dòng sông có những cuộc đời
Mắt khôn nhắm vì một mái nhà và tiếng trẻ.
Dòng sông mang từng trang lịch sử
Đêm đêm thức những linh hồn
Mắt ngược lên nhìn
Tìm những vì sao và ánh lửa.
Dòng sông năm năm bãi bồi bến lở
Làng mạc đồng trắng cỏ tươi
Lưng người bụng trâu lấm láp
Giữ cho những ước mơ ngàn năm không tắt.

Hồng Hà

Tên con

Dòng sông lặng lẽ
Cát bạc trời xanh mây trắng
Mây trắng cát bạc trời xanh

Bè gỗ lên đênh
Buồm nắng
 không! Những cánh chim
 không! Những mây rơi
Không! Những thuyền xuôi ra biển
Những lưới giăng cá quẫy
Vó kéo nước tuôn
Những củi mọc cành hoang
Những sáo trúc cồn lau bãi gió
Những hình ảnh đầu tiên của đời con mê mải
Những tiếng gọi đầu tiên trong hồn con lồng lộng.

Hồng Hà
Tên con
Dòng sông lấp lánh
Những sớm mai tràn nắng
Cát bãi thở hơi bờ sương quẩn quýt
Giờ lúa xanh lại hát
Quả chín nhức thơm
Vỏ cây nhựa nứt nóng nòn
Hoa mọng như môi người
Sóng nước sơn ca dào dạt.

Hồng Hà
Tên con dòng sông bát ngát
Con dắt tay cha trên dòng sông đi mãi.

1956 - 1957

NHỮNG TIẾNG HÁT KHI MẶT TRỜI GẦN TẮT

Mặt đất có những chiều mây úa đỏ
 Có những giờ rừng già nổi gió
 Có thác gầm đỉnh núi mù sương
 Trăng lên thú đói kêu vang
 Thung lũng ngạt ngào quả chín hoa tàn chảy mật.

Mặt đất có những phút mặt trời gần tắt
 Nhân loại lặng nhìn tưởng nhớ.

Tự vô cùng cuốn lên chói lói
 Ba by luân¹
 Kim tự tháp
 Vạn Lý Trường Thành
 Xương trắng muôn đời phơi dưới trời xanh
 Máu xối
 Công xã Ba Lê
 Cách mạng Tháng Mười
 Vạn lý trường chinh
 Chân hồng quân ngày nay còn rạn nứt.

1. Babylon, vườn treo, một trong bảy kỳ quan thế giới.

Tụ vô cùng thời gian
Và trong da thịt
Trong tủy xương
Trong thăm thẳm linh hồn
Hình ảnh bao lần Sự Sống đứng lên
Trái đất cựa mình cuộc đời chuyển dạ.

Sự Sống đứng lên
Mắt nhúc sáng hai thái dương bốc cháy
Xiềng bể gãy ròn ròn máu chảy
Hầm ngực sập tan tràn ánh sáng
Cung điện bàng hoàng
Lịch sử lật trang
Nước mắt nụ cười giàn giụa.

Sự Sống đứng lên
Đại bác nổ chào
Lưỡi lê
 chiến xa
 hoa lá
Tuốt sáng
 chuyên bánh
 rải đường
Những dân tộc kháng chiến anh hùng
Những binh đoàn cách mạng thần kỳ lớn lên
 trong bão sét
(Có Việt Nam gậy tầm vông còn nóng rát)
Khải hoàn dõn bước

Một sớm mai chim hót
Trẻ nhỏ kiêu vai
Cha già tóc phơ phơ chống gậy
Những thiếu nữ trắng muốt khăn choàng
Những người mẹ mặc lại áo ngày mới cưới
Vẫy đón tương lai phấp phới.

Những chiều ấy bao người nhắm mắt
Cồn cát
Bờ sông
Sườn núi
Đá tảng gối đầu
Đất đen phủ mặt,
Hoa lau phơ phất
Thịt xương thành than bụi
Tên tuổi thành thời gian
Bóng hình thành ráng trời
Thành đỉnh núi mù sương
Thung lũng trắng lên
Hay không còn gì nữa
Nhân loại lặng nhìn tưởng nhớ.

Những chiến sĩ
Những người đã khuất
Tim vẫn long lanh
Nghe quả chín hoa tàn chảy mật
Nghe buổi chiều gió hát.

HOA GẠO MÙA XUÂN LẠI NỞ

Năm năm đến ngày hoa gạo nở
Lưng trời mùa xuân dàn dội
Ruộng bãi mỡ màng
Ngô đỗ tươi xanh
Sáo sậu, vành khuyên, vàng anh mở hội.

Năm năm tôi lại thấy
 trời thêm cao
 sông thêm vời vợi
Trời Bắc Ninh sông nước Nhị Hà
Trời mây xô sóng nước, gió cát cuốn trời xa
Phù Đổng Thiên Vương ngựa bay lửa thét
Lịch sử như mẹ ru
 như triều khơi
 vỗ về bát ngát
Lịch sử ơi! Bao tuổi thơ đã được ru từ trong trứng nước.

Năm năm đến ngày hoa gạo nở
Nam Triệu sóng cồn Yên Tử thắm xanh
Uông Bí Hòn Gai nắng chói kim cương
Sáu Kho chim biển bay về
 tàu đại dương cặp bến.

Hoa gạo năm năm ngày nay lại nở
Tôi đi trên đường Hà Nội
 bốn trời lộng gió
Biển Đông lên than khói Hải cảng Hòn Gai.
Cầu Đuống Gia Lâm công trường nhịp móng cười reo
Chuyển rừng mặt đất
Thanh Hóa Thái Nguyên
Các công nông giang tuôn tràn dào dạt.
Đêm đêm giới tuyến
 lắng nghe lấp lánh trời sao
Điện Biên xa xôi
 nứt mầm ngô thóc
Những anh hùng năm xưa trở về cày đất
Tiếng hát cất lên.

Tiếng hát cất lên
Miền Bắc hoa gạo nở và lúa chiêm con gái
Như chuyện thần tiên
Dĩ vãng tương lai chói lòa phơi phơi.

1958

BÀI THƠ BUỔI SÁNG

Có những lúc máy chém thét lên
Vì lưỡi dao không dám hạ
Có những lúc trường bắn sấm người
Vì mũi súng chập chùng quay lại.

Có những lúc hầm than nhức nhối
Ống khói nghẹn ngào
Cần trục gân cốt rã rời
Và những nỗi hơi nức nở.

Có những lúc bắp cày mệt lả
Sỏi và gai uống mãi mồ hôi
Sương mai và những giọt mặt trời
Như dầu vãi trên bãi bờ tuyệt vọng.

Có những lúc bút quàn lên nóng bỏng
Lê đi những bước xích xiềng
Mặt giấy thấm thê sa mạc mênh mông
Ý thức dắt lòng tin như những lạc đà

và lũ hành chùn gối.

Những lúc
Chân lý bị hành hình

Cần lao nạo tủy
 Tâm hồn sống trong lò nung chế độ
 Tương lai viễn ảnh trời xanh.

*

* *

Tương lai viễn ảnh trời xanh...
 Tôi đã đi những giờ khắc ấy
 Những câu hỏi dựng lên trước mặt
 Dưới chân trái đất dạt dào
 Không gian nghe thấy tê đau
 Năm tháng trong tim tôi từng dòng máu rỏ
 Tôi đã đi hồn tan ruột xé
 Nghe đau thương vượt ngực, thống khổ lặng câm
 Nghe phần uất vắn mình, hờn căm ghi xiết
 Nghe dâm loạn cười ran và tấu nhạc
 Nghe xa hoa chuốc rượu làm thơ
 Nghe biếng lười rên khóc với lá rụng trắng thu
 Nghe gian dối kẹp kìm lời tố cáo.

Nghe thống trị đếm tiền cướp cơm bóc áo
 Nghe bạo tàn đeo thánh giá nẩy mực cầm cân
 Nghe chuông rung mõ gióng tụng niệm giữa địa ngục
trần gian
 Nghe gươm súng nô đùa trên thịt xương nhân loại.

Tôi đã đi sấm sét trong đầu
tuyết băng giữa ngực

Biển khơi đồi núi
 xưởng mỏ ruộng đồng
 đường phố máy chém hầm giam

Im đợi
 Im đợi
 Lửa dăng khói tấp
 Giờ Cách mạng lên ngôi phán xét.

Tương lai ơi! Viễn cảnh trời xanh.

*

* *

Không! Tương lai là trời xanh
 Trời xanh đương mở và không gian đương lạnh lốt
 Những tiếng chim đầu tiên buổi sáng
 Những giọt sương đầu tiên óng ánh.
 Tầng tầng mây hồng trôi
 Tầng tầng lâu đài xây
 Những chiến sĩ đảng viên
 Choàng những vòng hoa lá ngàn thu
 Nằm giữa đỉnh trời
 mi mắt nắng vàng phơi phơi
 Đầu thủng đạn cờ Xô viết Nghệ An làm gối.

Mặt đất vang âm
 Kèn Điện Biên và nhạc Tiến quân ca
 Gọi bắp thịch và tuổi xuân
 Gọi sắt than và lửa hồng
 Gọi mũi cày và thóc giống
 Gọi buồm to và lưới rộng

Gọi ngòi bút và hằng hà ước vọng
Chắp thêm cánh bay lên
Trên đất nước yêu thương.

Đất nước yêu thương
Cúi hôn say đắm
Sáng nay tôi được sống
Một buổi sáng như pha lê
Ý thơ trong đầu nổi gió.

1958

NGHE TIẾNG SƠN CA

Có ai nghe tiếng sơn ca
Mùa xuân một mình trên đường quê
Tầng không xanh vắt mây bay trắng
Gió thổi lau ngàn bến nước xa.

Sơn ca bỗng nổi như tuôn nhạc
Ngọc dạo đồng reo trong tiếng hát
Cỏ ướt chân dừng hồn băng khuâng
Trời cao chim hát hay ai gọi.

Trời cao chim hát hay ai múa
Bốn làn ánh sáng cánh chim chao
Sông sóng lau rung sương núi tỏa
Đồng cỏ thành hoa bướm nắng sao...

Bướm nắng đồng hoa quê hương đất nước
Bao giấc mộng thơ trắng muốt thời gian
Bao giấc mộng thơ như mây tơ phơ phất
Như làn suối bạc dội đường xa.

Tương lai cũng dội như mây bạc
Ước vọng vỗ bay biển đời bát ngát
Sóng đập khơi cồn cánh hải âu
Trời cao chim hót ta nhanh bước.

*

* *

Sơn ca cất tiếng mùa xuân đến
Cất tiếng khi giao cánh vợ chồng
Khi giữa trời xanh men đất ngấm
Nghe reo nắng nội với hoa đồng.

1959

HOÀNG HOA THÁM QUÊ XƯA

Đây Hoàng Hoa Thám quê xưa
 Núi rừng suối khe
 Tre gai áp lạnh
 Tam Đảo trập trùng trước mặt
 Sau lưng Cai Kinh chát ngất
 Ngàn dặm khí núi mịt mù
 Tan sương lưng trời nở dội sim mua.

*

* *

Đây Hoàng Hoa Thám quê xưa
 Đất gái đi cày, trai mắt xéch
 Đồi sỏi vỡ hoang, cây lúa ba giăng,
móng tay tím chết

Làm củi đi than
 Lội suối luôn rừng
 Cuốc đất vượt tre
 Dựng lên từng bếp từng nhà
 Từng thôn ấp
 Ngạc Hai Cầu Gỗ Đá Ong Giếng Mật
 Dĩnh Thép Giốc Đỏ Suối Lửa Na Lương
 Dựng lên Yên Thế
 Đường son trời rộng đồng xanh.

Hoàng Hoa Thám quê xưa
Yên Thế ơi! Bất tử
Đất nước ngọt sao như sữa
Đất nước êm sao như hát
Bao canh khuya nghe kể chuyện Hoàng Hoa
Mười lăm năm chống Pháp gian lao
Thù máu chảy dài trong mộng trẻ.

Bâng khuâng tiếc nhớ
Lưỡi mác thép xanh
Thân giặc xả ngang
Ngọt lịm
Khai hậu gióp năm súng nghèo đạn hiếm
Đầu giặc nhằm xuyên một đạn ba thẳng
Ngày ngày nường nấu hóc đá bụi sim
Đêm đêm tướng thày lính tố làng mạc tung hoành.

Hữu Nhuế Phồn Xương
Mười năm xây đồn đắp lũy
Đào sâu hố chạp hào chông
Thù thêm ghi xương tạc tử
Mây thành dăng chiêu hôm
Núi sông thăm thăm gọi
Mắt thức năm canh không thấy mồi.

Cắn răng vợ cấy trâu cày
Ghi súng hái củi săn nai
Trữ đạn rèn gươm nấu nung ngày mở nước

Yên Thế ơi!
 Con cháu người sử xanh từng tên ghi chép.
 Yên Thế ơi!
 Núi rừng người làng mạc lửa thiêu
 Đêm đêm còn nhấp nhánh với trăng sao
 Xác giặc tả tơi
 Cỏ cây đọng máu
 Na Lương khe sâu còn âm vang quân reo.

*

* *

Hoàng Hoa Thám quê xưa
 Thù máu trăm năm đã trả
 Nợ máu trăm năm đã rửa
 Trời xanh đương tỏa nắng bình minh
 Chim non đương dậy hát với trời xanh
 Bát ngát Nhã Nam đôi mùa lúa chín
 Bó Hạ cam vàng chín chít
 Đường xa mở hội sim mua
 Đồi sơn ngực tròn óng ánh cờ sao
 Con trẻ khăn đỏ đến trường trâu mẹ nhìn theo ghé ọ
 Những bia đá rêu phong mỉm cười lệ ứa.

Yên Thế quê xưa
 Mộng lớn Hoàng Hoa
 Với sương mai vẫn ngàn năm thánh thót
 Dầu Hoàng Hoa giặc chém vẫn ngàn năm trừng mắt
 Thịt da Hoàng Hoa giặc đốt tươi thêm đồng xanh.

VÀI HÌNH ẢNH MÙA XUÂN THẤM MẮT

Mặt đất ơi!
Hoa mùa xuân nở rồi
Và bụi mưa thổi ướt
Bãi dâu sông nước
Đường xa chim én bay về.

Nghĩa trang cỏ non tươi
Đá xanh mồ liệt sĩ
Sương như ngọc trai đọng nắng chân bia
Đây: bao đôi mắt chỉ còn hốc tối
Đương hé dần
những nụ cười lại ánh trên môi.

Người đã chết lại thở với mùa xuân
và mùa xuân đem đến

Những hoa hương
Đặt lên đá xanh ghi: Tổ quốc nhớ ơn
Đặt Lên đá xanh ghi: Con yêu thương sống mãi
Đá xanh ơi!
Thấm nắng nữa cho bao đôi mắt hé nhìn.

*

* *

Mặt đất ơi!

Hoa mùa xuân nở rồi

Và lá rụng ngày đông đã thành bùn ả

Những mầm non đâm rễ

Chồi lộc nhú xanh

Lịch sử mở trang

Chói lợi

Không gian ngạt ngào mơ ước

Đêm sâu nghe đập những ước vọng xa xôi.

1959 - 1960

TỔ QUỐC ĐƯƠNG XÂY NHỮNG TẦNG SỬ MỚI

Đứa bé mười lăm xưa mơ ước
Giờ đương đi giữa ban ngày
Chân trên mặt đất, trán dưới trời mây
Tim đập, phổi bông thịt da nhức nhói.

Đứa bé mười lăm xưa mang trong đầu những cánh bay
và vũ trụ
Những quê hương, những trang sử, những chân trời,
Khi vui sướng mê cuồng như đau khổ chơi vơi
Nước mắt lại dẫm cánh tay vạt áo.

Đứa bé mười lăm xưa
không gian ơi!
ta đây
Bâng khuâng trước mặt
tiếng gọi của những chuyện thần kỳ
Nghe đời reo trong những khối pha lê
Vú mọng nôi êm là những mộng thơ
có sóng cồn bãi tan
lửa cháy.

Đứa bé mười lăm xửa giờ đương ngẩng trán
 Với chim liệng ngàn khơi nắng xối buồm rung
 Biển cả thân yêu nổi giữa hào quang
 Tàu vạn tấn đi về như những cá kình hiền hậu.

Tàu vạn tấn chở trên những cánh mơ thơ ấu
 Những cánh mơ rải bóng đại bàng
 Gió vạn dặm cuốn bay
 Đại dương ơi! Đại dương
 sắt gỗ Việt Nam
 Vây đương mọc sẽ mai đây rẽ sóng.

*

* *

Đứa bé mười lăm xửa giờ bụi than đương lấm
 Tóc chớm hoa râu và gân nổi bắp tay
 Chân bám mặt đường như những rễ cây
 Dây xe chuyển, hồn và xe cùng chất nặng.

Niềm vui bát ngát yêu thương lỏng lộng
 Trên những khẩu hiệu trập trùng
 không! Những đỉnh lớp Trường sơn
 Lòng đất phập phồng biển đội núi âm
 Những tầng máy, những lò nung ngày đêm lên khói.

Những tầng máy đội trời cao sáng chói
 Những đỉnh lò tuôn mây trắng mù sương
 Than sôi, quặng chảy, đá nát, thép rên
 Đương vẫn máu cho Tổ quốc đau thương rấn thịt.

*

* *

Đứa bé mười lăm xưa tuổi nay lên đòng kết hạt
 Lúa mùa thu ấp ủ tâm tư
 Lúa mùa thu sao mênh mông, ta về gặt hái mai kia
 Những mảnh sân nắng reo được thóc
 Những trang giấy được những lượm thơ chặt chẽ.

Mùa mới như vàng đau khổ dội qua như lửa
 Ruộng đồng trở lại bãi mật bờ xôi
 Núi biếc đồi nâu như những buồm lớn giương dây
 Chờ gió nổi đưa cá tôm về bến bãi.

Cá tôm và hồn ta roi rói
 He bọc trứng hồng đào, thu thặt khúc trắng thơm
 Với những câu thơ như gạo tám xoan
 Đem dọn bữa mừng ruộng đồng chiến thắng.

*

* *

Đất nước lớn lên đi đôi hài ánh sáng
 Dắt tay ta và những ước mộng thiên thần
 Những ước mộng bấy lâu đeo nặng ngàn cân
 Bao xiềng xích đã tan trong gió mây lùa thổi.
 Núi đổ

sông nghiêng

rừng lui

bãi nổi

Quặng đá nấu thành dầu

cát mặn cấy lúa đậm bông

Những dòng lũ ngàn năm cuộn trong những giấc ngủ
hãi hùng
Đương khơi chảy thành những dòng mương thánh thót.

Trai đôi mươi
Gái má thơm như quả ngọt
Đến công trường như chim yến đến với mùa xuân
Tiếng cười bước đi xoay động tinh cầu
Mồ hôi chảy ròn ròn thành kim cương và đá phiến.

*

* *

Đứa bé mười lăm ơi!
Tổ quốc đang xây những tầng sử mới
Ngươi vẫn là tuổi thơ
trước mặt vẫn băng khuâng
những chuyện thần kỳ.